

Els efectes del coronavirus

La flama és viva al Pirineu

PARAULA • Les falles mantenen actes simbòlics en alguns pobles però han suspès les celebracions multitudinàries causa de la pandèmia **INSÒLIT** • Els municipis, que no recorden cap any d'aturada, es preparen ja per a les baixades de l'any vinent

Marta Membrives
BARCELONA

Les falles del Pirineu no es podran celebrar aquest any a causa de la pandèmia de la Covid-19. La festa, reconeguda des del 2015 com a patrimoni cultural immaterial de la humanitat per la Unesco, no s'havia hagut de deixar de fer mai, tal com explica des del territori la presidenta de l'Associació de Municipis Fallaires dels Pirineus, María José Erta. "Ens dol en l'ànima perquè és la nostra festa, però aquest any hem de prioritzar la salut", reconeix.

Per mirar de mantenir viu l'esperit de la festa, algunes poblacions han organitzats actes simbòlics, com ara el que es va fer dimecres passat a la Pobla de Segur, al Pallars Jussà. L'Associació Cultural de Fallaires i

Pubilles del municipi va celebrar una baixada amb només tres parelles, quan normalment n'hi participen 140. A Vilaller, a l'Alta Ribagorça, coincidint amb la festa que se celebra cada any la vigília de Sant Joan, l'Ajuntament repartirà un lot a cada casa del poble amb una falla de 80 centímetres, un tall de coca i una ampolla de vi. María José Erta, que és també alcaldessa de Vilaller, explica que la iniciativa es fa per "mantenir l'esperit fallaire". Les falles que es lliuraran a les famílies són només de record i no es podran encendre.

La dificultat per mantenir les distàncies entre el públic assistent en unes festes tan concorregudes com són les baixades de falles que es fan en 17 poblacions del Pirineu català és el principal motiu per haver cancel·lat les festes. A més de la Pobla de Segur i Vilaller, hi ha

A la Pobla de Segur es va fer l'encesa simbòlica d'una falla. ■ ACN

també les que se celebren a la Vall de Boí, a l'Alta Ribagorça. Durro havia de fer la baixada de falles el 15 de juny, Boí, el dia 23, Barruera, el 27 i Erill i Taüll,

el mes de juliol. També els pobles d'Isil i Alins, al Pallars Sobirà, han hagut d'aparcar durant un any la tradició.

La presidenta de l'Associació

de Municipis Fallaires dels Pirineus apunta que en molts municipis la població es triplica durant els dies de falles. Aquest any, també esperen visitants. "Alguns hotels tenen una ocupació prevista del 90% i les segones residències estaran plenes", assegura Erta, que hi afegeix que sense celebracions això no és un problema, perquè no hi haurà concentracions de gent. A més, explica que, en comarques com ara l'Alta Ribagorça, la incidència del coronavirus ha estat molt menor. "Hi ha pobles com ara Vilaller on no hem tingut ni un sol cas." El fallaire tenen ja la vista posada en les celebracions de l'any vinent. "El sentiment fallaire hi és sempre. Serà duríssim no poder baixar les falles, però l'any vinent ho reprendrem amb més força, si les circumstàncies ho permeten", diu convençuda. ■

No oblidis.

DARNIUS

No oblidis.

Contra els incendis forestals, cap foguera, cap cigarreta, cap descuit.

Si oblidem la història, es tornarà a repetir. Al bosc i en zones properes, recorda-ho: no hi llencis burilles ni deixalles, no hi encenguis coets, no hi deixis restes de treballs forestals i no hi facis barbacoes.

#ElFocNoSoblida

incendis.gencat.cat

Diputació
Barcelona

112 emergències

Generalitat
de Catalunya

7,5 Milions
de futurs

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Elisenda Paluzie** Presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana

“No hem d'estar lligats a cap partit i els hem de collar tots”

GOVERN ACTUAL · “El panorama no és engrescador per a les bases independentistes” **CANADELL** · “Un cop és president de la Cambra, potser no hauria d'implantar-se en unes eleccions d'una altra entitat”

Francesc Espiga
BARCELONA

Després de revalidar el càrrec de presidenta de l'Assemblea amb un amplíssim suport per part del secretariat (85% dels vots), Elisenda Paluzie afronta un mandat que estarà determinat, i molt, per factors com ara la crisi del coronavirus i les turbulències que sacsegen els partits independentistes.

S'esperava una victòria tan concloent?

Un cop vaig veure la composició del secretariat nacional, més o menys vaig intuir la tendència. Però mai saps què acabarà passant, perquè hi ha moltíssims candidats que són del territori i que no estan alineats. Per tant, veia la victòria possible, però potser sí que no m'esperava 63 vots, sinó més aviat situar-me al voltant de la cinquantena.

Entre el secretariat, ja es veu que vostè hi té majoria, però hi ha risc de divisió entre les bases després d'aquest procés?

La meua impressió és que, ara que ja han passat les eleccions, la divisió que hi podia haver es tancarà. A l'Assemblea són poques les vegades en què s'ha presentat un únic candidat als càrrecs orgànics, i històricament hi ha hagut processos molt disputats.

Hi ha una decepció personal envers Joan Canadell, a qui l'Assemblea va catapultar a la presidència de la Cambra de Co-

merç, i que ara s'ha alineat amb la que ha estat la seva rival, Montse Soler?

Joan Canadell va tenir un paper molt actiu en la campanya electoral. S'hi va implicar a través dels mitjans de comunicació, entrevistes i piulades, i potser això no ens ho esperàvem d'entrada. Va ser una mica sorpresa. Ell també és soci de l'Assemblea i, per tant, és legítim que hi pugui opinar. Però un cop és president de la Cambra, potser el seu rol no hauria de ser implicar-se en unes eleccions d'una altra entitat de la societat civil. A més, la situació ha estat una mica estranya, ja que, mentre que ell opinava, els candidats no podíem replicar perquè el reglament intern ens limita molt sobre això. Ara, però, tot això ja està, ja ha passat i cal girar full. Sortim amb unitat, cohesió i força per tornar a donar moral de victòria a les bases independentistes, que n'estan molt necessitades.

Ara al·ludia al reglament, que, un cop més, ha provocat que candidats que han participat en tertúlies o situacions similars hagin estat expulsats de la cursa, amb la consegüent polèmica. No tocaria fer algun canvi sobre això?

És un marc que a mi no m'agrada. Crec que qui ho va idear ho va fer amb molt bones intencions, amb un esperit molt assembleari, en què busques la igualtat d'oportunitats entre candidats. I alguna de les regles s'hauria de mantenir, com ara que es limiti la presència en els

mitjans dels càrrecs que, per aquesta condició, hi tenen més accés. Ara bé, que no es pugui dir res a les xarxes socials es fa molt estrany i genera molta tensió, ja que no pots replicar sobre el que puguin estar dient de tu més enllà dels debats que fa l'Assemblea. I això pot generar comportaments indesitjats de cacera de bruixes. Per poc que puguem, és una qüestió que caldria modificar.

Aquestes controvèrsies enmig d'unes eleccions creu que han aguditzat la imatge de l'entitat com a reducte de radicalitat?

És veritat que els que no volen que l'Assemblea estigui forta han utilitzat com a argument aquest tret distintiu del nostre reglament, que ha suposat l'exclusió d'alguns candidats, per dir que som uns sectaris. Però no deixa de ser una utilització interessada d'uns fets, perquè en aquestes eleccions ha votat més gent que fa dos anys.

En aquesta nova etapa, l'Assemblea s'ha imposat fer més pressió sobre els partits independentistes. Què vol dir això?

De pressió, ja n'hem fet, però de moment no ha tingut efecte. I ara el que estem dient és que cal fer una fiscalització més concreta i constant, i no esperar fins a l'últim moment per sortir i protestar quan ja no hi ha res a fer.

I això és així perquè veuen que no tenen cap voluntat d'implementar la república?

En aquesta legislatura, el go-

Elisenda Paluzie, fotografiada ahir en un parc a Barcelona ■ JOSEP LOSADA

vern efectiu ja no és que no hagi volgut fer-ho, que és una evidència, sinó que tampoc l'hem vist fent feina d'anàlisi i diagnòsi de com vam entomar el 155 des de l'administració, com és que no hi va haver desobediència, què caldria fer si la situació es repetís, etc. Jo entenc que tot això també s'hauria pogut fer de manera discreta, però això no s'ha vist. I, al final, hem vist un govern de dos partits que governen junts, però amb compartiments estancs i amb molta contradicció amb la gestió diària. Per exemple, s'insta, per una banda, a la mobilització, però alhora s'exerceix la repressió per part dels Mossos, fins i tot, a vegades, més enllà del que estan obligats a fer per llei, males praxis... El panorama no és en-

grescador per a la base independentista, més enllà del que la gent pugui dir a Twitter de manera més o menys vehement. I jo palpo aquesta decepció entre la gent.

Es tracta, per tant, de fer més el paper de corcò?

Cal tenir un doble paper. Ser només un corcò tampoc serveix per a res, perquè et fas antipàtic. Necessitem que les bases recuperin la confiança que la independència és possible. I, perquè això sigui així, calen campanyes propositives, amb argumentari, i una part de la societat també ens ha de veure al seu costat, com quan vam repartir un milió de mascaretes. També hi ha molt marge amb iniciatives com ara la sobirania fiscal. Cal gene-

La repressió l'hem d'utilitzar com un instrument de lluita política, però no s'ha de fer martirologi

rar una recuperació de la confiança de les bases independentistes amb accions que representin un avenç, com el que va suposar al seu dia la victòria a la Cambra de Comerç. Cal sortir un altre cop a guanyar. La re-

En realitat, la unitat en l'independentisme mai ha existit. És un concepte que hem idealitzat

pressió l'hem d'utilitzar com un instrument de lluita política, però no hem de fer martirologi. Cal deixar el victimisme i recuperar moral de victòria per sortir a guanyar. La gran força de l'1-O és que vam vèncer l'Estat.

Sortim amb unitat, cohesió i força per tornar a donar moral de victòria a la base independentista

Va ser una gran victòria, i en aquests dos anys se'ns ha parlat en uns termes més propis de derrota. Aquella moral de victòria de l'1-O ens ha d'inspirar.

Té sentit, arribats a aquest punt

i veient com estan les relacions entre JxCat i ERC, parlar de conceptes com ara "refer la unitat entre l'independentisme"?

En realitat, aquesta unitat mai ha existit. És un concepte que hem idealitzat, perquè, fins i tot en l'època en què van fer la candidatura col·lectiva de Junts pel Sí, al darrere hi havia moltes batalles que no es visibilitzaven. Tot i això, hem de fer que s'alineïn, tot i que sempre hi ha el dubte de fins a quin punt és bo que la pressió popular forci a fer una cosa que els seus protagonistes no volen fer. De tota manera, si aquest escenari actual s'allarga gaire en el temps, hi acabarà havent canvis en el mapa polític.

L'Assemblea fa una aposta explícita per la unilateralitat.

Això no podria fer que perdés transversalitat entre el mateix independentisme?

L'Assemblea ha de tenir un paper d'avantguarda de l'independentisme. No es pot situar en una posició intermèdia per acontentar la mitjana. El que sí que ha de mantenir és la independència respecte als partits. Quan parlem de transversalitat, el que implica és que no hem d'estar lligats a cap formació política i les hem de collar totes igual. Però cal que algú porti les regnes, perquè les revolucions no es fan sense avantguardes.

Caldria convocar les eleccions de manera immediata?

No vull entrar gaire en aquesta discussió, perquè és una decisió que és competència del president Torra i que dependrà de molts factors... Entre els quals, com decideix tancar la seva etapa com a cap de govern.

En el context actual, enmig d'una crisi sanitària, econòmica i social duríssima, no creu que hi ha molta gent, també independentista, que ara mateix no està per segons quins debats?

Sí, però això ja va passar amb la crisi anterior. I vam fer les consultes populars. Vam començar el 13 de setembre del 2009, l'any en què el PIB va caure un 4%, i enmig de l'espera de la sentència de l'Estatut. El que sí que hem de fer, també, són campanyes com la que ja hem fet per ajudar el comerç de proximitat i els productors locals, i d'altres de caire social. En aquesta etapa, hauríem de fer almenys quatre coses: iniciatives com la de les mascaretes; projectes d'argumentari per tornar a explicar per què volem la independència, que és una cosa que hem deixat de fer; campanyes d'empoderament que ens preparin per a una declaració d'independència, i continuar sent el corcò dels partits. Això seria ideal.

El material de la Diada és una de les principals fonts de finançament per a l'entitat. Amb la perspectiva d'un acte mig virtual perdran ingressos, m'imagino. Com s'ho faran?

Poques setmanes després que es decretés el confinament, i veient les perspectives, vam ajustar despeses i pressupostos. Fem una política de molta contenció pressupostària, perquè ja vam saber preveure que hi hauria una caiguda d'ingressos per marxandatge. I ara el que haurem de ser és imaginatius per trobar noves fórmules d'autofinançament, i alhora potser s'acabaran els actes amb grans escenaris. Haurérem de ser més austers. ■